

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 15.

15. AUGUST 1937

9. ÅRGANG

Josefs ben.

«Og Josefs ben som Israels barn hadde ført op fra Egypten, begrovd på det stykke mark som Jakob hadde kjøpt av Hemora, Silems fars, sønner for hundrede keslter; og Josefs barn fikk den i ele.»
(Jova bok 24, 32)

I hebrærbrevet 11. leser vi om de gamle troeshelte som fikk godt vidnesbyrd for sin tro på Gud. De står for alle tider som beviser for at det går an å tro på Gud og vandre efter Guds Åpenbarelse.

Fra vers 1 til 22 beskrives de hellige som levet før Moses — før lovens husholdning begynte. Det begynner med Abel og slutter med Josef. Der er oppregnet 7 forskjellige personer i dette avsnitt, som Gud har gitt vidnesbyrd for deres tro.

Syvtalet er jo fullkommenhetens tall og den levende guddommelige tro kan inndeles i syv hovedbestandeler og har en syvfoldig virkning. De syv personer, som her er beskrevet står som representanter for denne syvfoldige virkning.

Den siste av disse hellige troende er Josef. Han står som representant på det håp som troen gir. Han uttalte på sitt dødsleie at Gud skulle besøke sitt folk, som da var i utlendinghet og føre dem til deres fedreland igjen. Han tok det løfte av sine brødre at når den tiden kom skulde de ta hans ben med hjem til deres fedreland. Ganske sikkert kjende han til Guds løfte til Abraham og trodde på det. Det er bare den tro som bygger på Guds løfter — på ordet — som inneholder et fast håp som aldri beskjemmes.

Med et fast håp i sitt hjerte gikk han i døden og blev balsamert og

lagt i sin kiste. Ar efter år rullet inn i evigheten og det så ikke ut til å bli noen oppfyllelse av Josefs håp. En ny konge kom over Egypten, som ikke visste om Josef og i fire hundrede år måtte Josefs slekt trelle i utlendinghet. De fikk ikke lov til å reise til sitt hjemland. Da så endelig Gud førte dem ut fra Egypten tok de Josefs ben med seg og etter fire hundrede års forløp var enda ikke hans ord glemte. Siden bar Israels folk Josefs ben med seg gjennom ørkenen og over Jordan inn i løstelandet og nu blev de begravet i hans fedres gravsted.

II.

Gud har blandt alle andre beviselser også blitt kalt «håpets Gud». Han gir oss et håp som aldri skuffer. Ofte kan det se ut som de helliges håp skulde gå til grunn, men ingen av dem som har sitt håp grunnnet på Guds ord blir skuffet. Det kan bli prøvet og vil bli prøvet, — alt ekte blir prøvet, med det er nettop i prøvelsen som det ekte seier.

Josef har i sitt livslop oplevet gang på gang at Guds ord aldri slo feil. Visstnok kom Josef i fengsel, men Herren friet ham ut derfra igjen. Hans oplevelser med Gud har gitt ham visshet i at den som setter sin tillid og sitt håp til ham aldri kommer på skam. Gang på gang så det umulig ut, men hjelpen kom i rett tid. Hvor har ikke mange av Herrens folk i alle tider oplevet det samme. Gud kom med hjelpen i rett tid. Gud være takk for alt.

III.

Gud har gitt oss et håp som ikke bare gjelder dette liv, men som

strekker sig over graven. Like så sikkert som Josefs ben blev ført inn i løstelandet, skal Herren føre oss over dødens kolde flod og inn i sin evige herlighet. Når Paulus sitter fengslet i Rom og vet at hans bortgang snart kommer, utbryster han: «Jeg har stridt den gode strid, fullkommet løpet, bevaret troen. Så ligger da rettferdighetskrans rede for mig, den som Herren, den rettferdige dommer skal gi mig på hin dag.» Etter all møte og kamp på jorden håper han på evig herlighet hos Gud. Derfor kan vi være glade i håpet. «Løvet være Gud og vår Herre Jesu Kristi far, han som efter sin store miskunnghar gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, til en uforgjengelig og usmitet og uvisnlig arv, som er gjemt i himmelen for dere. (1. Pet. 1, 3—4). Vårt håp er levende. Kristus er vårt håp.

Det mørkner på jorden idag. Urolarm, ufrod og alt ondt vokser. Folkene lever som på en sydende vulkan som kan eksplodere hvert øieblikk. Verdens fremtidsutsikter er meget mørke. Allikevel løfter den troende sitt hoved med glede, tross alt. Snart er den kristnes strid tilende og vi løstes fra jorden. For alltid å være med Kristus. Herlige, underbare håp.

G. Iversen.

Ta avstand fra verden.

En mann sa til D. L. Moody: «Nu er jeg omvendt, behøver jeg så å ta avstand fra verden?» «Nei», sa Moody, «det behøver De ikke. Om De gir et godt og klart vidnesbyrd om Guds Sønn, vil verden ta avstand fra Dem hurtigere enn De tror. Man har ikke bruk for Dem lenger.»

«Ikke av verden.» (Joh. 17, 14)

Skaren som ber.

Jeg har i menigheten lært å kjenne en del bønnemenn og bønnevinner, innerlige sjeler som lever et rikt liv nær Gud.

Menneskene vet sjelden om dem, og enn mere selsynt er det at mennesker rekner med dem i den åndelige virksomhet. De har aldri utgjort og kommer aldri til å utgjøre en synlig organisasjon. De sysler mindre med statistikk og mer med Gud. Ofte nok fører de en blyg tilværelse. Det er ikke alltid sagt at deres stemme høres i bønne- og vekkeselskapet. De har lært å elske bønnekroken bak den stengte døren. Der kjemper de ut kamper og vinner seier, mektige seier med uante følger.

Hemmeligheten til at kristendommen idag ikke bare er et minne, men en levende kraft er nettopp dette at der alltid i Guds menigheter finnes en slik flokk trofaste sjeler. Vil du finne den virkelige bakgrunn til hver sann åndelig vekkelse, da skal du søke den skaren som roper til Gud om nåde og som lever nær ham i det skjulte.

Du ser det synlige redskap. Du hører predikantens eller evangelistens stemme og gripes av hans budskap. Gud ser noe mer. Han ser et lite kvistkammer hvor lyset knapt slippest inn gjennom et lite vindu. I et hjørne av rummet står en seng, og der ligger et gammelt sykt menneske. Nei, det er en helgen, en kjepper, en helt, en sjelovinner, en som Gud rekner med og som djevelen bever for. Innenfor det skrøpelige, utmagrede skallet finnes en kjerne, en ånd som river himmelriket til sig, men ikke bare til sig, men den drar himlens signing ned over den flokken som er

samlet i møtelokalet og lytter til predikantens budskap. Gjerningen lykkes bare i den mon som det er indre harmoni, åndssamfund mellom helten som ber der borte i det skjulte og det svake redskapet i talerstolen. Hadde Guds menighet idag en større flokk av disse bønnehelter, disse helligede, disse for Gud veldige menn og kvinner, da skulde vi få se store ting. Det skorter på bønnekristne i Guds menighet.

De har stundom en forunderlig tro, disse mennesker. Og det er deres mektige tro som gjør at Gud rekner med dem. De eier en tro som går inn i Guds løfter og øser av hans klider. De eier en tro som bare rekner med Gud. De eier en tro som gjør det mulig for Gud å bruke dem, til og med når det skjer i det skjulte.

Jeg minnes for noen år siden, — syk og nedbrutt, trett og svak kom jeg til et møte. Jeg skulde tale tre ganger den dagen, men kjente mig ikke dugelig til å tale én gang. Da det første møtet var slutt, kjørte en gammel troende søster og hilste på mig. «Hvordan står det til?» spurte hun på sitt vennlige varme vis. «Jo takk», svarte jeg, «det vilde ha vært bra om jeg ikke hadde vært så syk og elendig idag. Jeg vet jo ikke på hvilken måte jeg skal orke det alt sammen.» Visst merket jeg en liten troglimt i den gamle øine da hun sa farvel og gikk, men jeg tenkte ikke videre på saken, for sykdommen og dagens to følgende møter hadde gitt mig andre ting å tenke på.

Jeg gikk til hjemmet der jeg bodde for å få en stunds hvile før Forts. 2. side.

Kristendommen forener.

En kristen jøde, dr. Ehrenberg, som i 12 år har virket til megen velsignelse som prest i Bochum-Ahlstadt i Westfalen i Tyskland, er nylig på g. a. påtrykk fra nazistene blitt tvunget til å trekke sig tilbake. Men den westfalske bekjennelses-synodes broderråd uttalte ved hans fratreden sin varme anerkjennelse for hans arbeide, og fremholdt at bekjennelseskirken aldri har erkjent arrieparagrafens gyldighet innen kirken. Pastor Ehrenberg er «et medlem av den kristne kirke. Han er vår bror i Kristus, han vedblir å være vår bror i arbeidet.»

Evangeliet går frem.

I Russland, det store urolige land, som pany har forferdet verden ved massehenrettelser av ledende menn, ser det ut til å være ikke liten religiøs bevegelse. Av

russiske aviser fremgår det at den kristelige bevegelse er vokset. De klager over at gudløshetspropagandaen er for lite effektiv mens mange, både bønder og arbeidere, går til kirke, doper sine barn og er medlemmer av kristne samfund. Det sovjetrussiske blad «Vodni Transport» for 20. juni forteller således blandt flere eksempler, at menigheten i byen Irkutsk teller 911 medlemmer. Av disse er 291 arbeidere og 80 unge mennesker.

Kirken i Spania.

En katolsk statistikk forteller at av Spanias 33 500 prester er 13 400 myrdet under borgerkrigen. — Det vil si ca. 40 prosent. I 9 bispedømmer er 80 prosent og i Malaga endog 90 prosent av prestene drept. Av Spanias 25 879 kirkelige bygninger skal 17 400, eller ca. 75 prosent være ødelagt.

Vi bor i samme hus.

«Det er ikke min hensikt like overfor Europa å klage over religionsforfølgelsene i Russland, til på forskjellig vis åpent eller hemmelig, forfølges religionen over alt. «Alle som vil leve gudelig i Kristus Jesus, må lide forfølgelse,» sier

Guds ord. Den som ikke er med Kristus, er mot ham.

Der finnes bare ett rike hvor religionen ikke forfølges — det er Guds rike, og nettopp for at dette rike skal få vise sin eksistens og sin kraft, må de kristne lide. Forøvrig vilde da også vår klage i Vest-Europa få en aldeles uriktig adresse, til det har jo selv gitt Russland ateismen gjennom Voltaire, Häckel Auerbach og Drews, gjennom materialismens og ateismens teorier. «Læge, læg dig selv!»

Vi russere er kommet til eder i Vesten, ut av et brennende hus. Dere vil gjerne slukke ilden, og dog hvor sant sier ikke Dostojevski: «Det brenner ikke på taket, men i menneskenes hoder.»

Vi kommer fra et hus i brann, og I. våre brødre, bor i samme hus, bare en etasje høiere. Merker I da ikke at det allerede lukter brent også hos eder? Som en orkan vil verdensbrannen komme også til eder. «En fristelsens stund skal komme over hele verden for å friste dem som bor på jorden,» heter det i den hellige skrift. Kun den skal da bli stående som står på den levende klippe Kristus,» skriver professor W. Ph. Mazinkorpsky i

en artikel «Ateisme og kultur i det moderne Russland.»

Negrene i De forente stater

teller ifølge en artikkel i «Vecko-posten» over 13 millioner. Derav bor de 11 millioner i sydstatene, og av disse er godt 6 mill. uten all forbindelse med menigheter eller kirker. Elendommelighet for den amerikanske negerverden i de senere år er, at de i stort tall flytter inn til byene. Ved slavekrigens slutning fantes der kun noen få selvstendige negermenigheter. Nu er det 42 585, tilhørende forskjellige kirkesamfund og med ialt 5 293 487 medlemmer. 4% million av disse tilhører selvstendige negermenigheter, og blandt dem utgjør baptistene den største gruppe: over 22 000 menigheter med 3 191 623 medlemmer.

Shanghai.

Østens New-York, har nu nesten 4 millioner innbyggere og vokser kolossalt, med ca. 280 000 personer om året, forteller den svenske redaktør, M. P. Ollén, som nu besøker Østen.

Men noden og elendigheten er skrikende. Hvert år blir det satt ut

på gatene 30 000 barn, som ingen bryr sig om, og det legges daglig ut 100 lik som ingen vil kjenne ved. Og små barn blir stadig solgt. — 5 dollars for pikene og 9 dollars for guttene. (1 dollar ca. kr. 1.25.)

Grusomhetene i Spania.

Katolske kardinaler og biskoper i Spania har nylig sendt ut et brev til verdenspressen hvori de påstår at Valencia regjeringens tilhenger har ødelagt 20 000 kirker under borgerkrigen og drept 40 pct. av prestene og 300 000 civile personer for sin tros skyld.

Men de nevner intet om den medfart som de evangeliske kristne får i de deler av landet hvor opprørerne har makten. På kirkemøtet i Oxford oplyste Theodor Fliedner, som kjenner forholdene i Spania bedre enn de fleste, at de evangeliske prester som regel utvises eller drepes der hvor opprørerne får makten, og alle evangeliske kristne har det vondt da de betraktes som «halv-sosialister».

Katolikkene er like så fanatiske og intolerante som bolsjevikene. Den ulykke som har truffet dem i Spania er en høst av deres egen utsæd.

MISJONSRØSTEN Hvorfor jeg blev misjonsvenn og er med i misjosarbeidet.

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste. Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité.

Abonnementer: I løssalg 20 øre kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Tli utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år.

Misjon blandt fattige og syke.

En søster skriver blant annet: «Det er et arbejde som er meget forsømt — det er arbeidet blandt syke og fattige.»

Om noen kunde hjelpe ham vilde det være en opmuntring. En enkefrue i Oslo har 3 barn (småpiker) og den eldste har hatt flere operasjoner og er ikke sterk.

Misjosarbeidet er en stor velsignelse og en åndelig rikdomskilde for mig selv som jeg trenger. Dersom jeg ikke fikk være med i arbeid for andres frelse, vilde mitt eget kristenliv skrumpe inn og dø.

Den andre grunn jeg vil nevne er den som Paulus skrev om i Rom. 1: «Jeg står i gjeld.» Som et frelst menneske står jeg i gjeld til den ufredste verden.

Det blir pålagt kran fra familiekretsen ved Haldor Hansen, fra slekt og venner i Sverige ved A. Holm, fra Misjonshusets forsamling ved A. Hedberg og fra sjef og arbeidere ved Karlsborg Dør- og Vindusfabrikk ved H. Hansen.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

Rettelse. I kvitteringen for innkomne penger til C. Brundtland, China, for første halvår 1937 er gjort en feil.

Efter talen blev sangen «Et navn blott jeg vet» sunget.

«Et barneminne.» Da jeg var ganske liten, fortalte min mor mig om hedningene og lærte mig å be til Gud for dem.

Hedningenes nød. «Sukkende land vender.» Når man hører om deres ulykkelige liv og deres mørke tilværelse måner det oss sterkt til å være med og redde dem åndelig og sosialt.

Jesus selv har bedt oss å bringe evangeliet ut til alle folkeslag. Han lovet å være med hver dag inntil enden.

«Jeg står i gjeld.» Som et frelst menneske står jeg i gjeld til den ufredste verden. Fordi jeg selv er oplært i den kristne tro og er frelst, er jeg skyldig til å bringe frelsens budskap ut — til dem som ennå ikke har hørt det.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Jeg står i gjeld.» Som et frelst menneske står jeg i gjeld til den ufredste verden. Fordi jeg selv er oplært i den kristne tro og er frelst, er jeg skyldig til å bringe frelsens budskap ut — til dem som ennå ikke har hørt det.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

«Str. Kvist begravelse.» Lørdag 31. juli blev fru Kristine Kvist begravet på St. Olavs gravlund under enestående stor deltagelse.

Forlyst dig i Herren

I denne tid ser det ut som menneskene er svært fornøielsessyke og forlystelsesyke. Det er ganske få som ikke spør etter moro.

«Stevne i Rygge.» Søndag 1. august hadde møtet i «Betania». Rygge sitt kirkege stevne. Det var strålende med solskin hele dagen og masse folk var fremmøtt fra forskjellige steder.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

SPREDTE FELTER

«Stevne i Rygge.» Søndag 1. august hadde møtet i «Betania». Rygge sitt kirkege stevne.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

En hilsen fra... Kjære nådesøster! Guds fred være med deg. Det er alltid godt å høre fra deg. Vi er nå her i Fryde, Sunnhøggen og i Haugeveien. Vi hadde ferie og kunde ha hjelpe til.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

«Stevnet i M.» Lørdag den 30. juli ble det begynt på et nytt stevne i M. Dette stevnet ble opprettet av Br. Anders Johnsen fra Halden og hans venner.

En hilsen fra Førde.

Kjære nådespøsk.
Guds fred være med dere.
Det er alltid godt å ha Guds fred hvor vi er. Nu har jeg vært en liten tur i Førde, Sunnhordland. En del venner fra Haugesund hadde leiet ungdomslokale der til møter. Jeg hadde ferie og kunde få være med å hjelpe til.

Det kom venner fra Mosterhamn — noen av dem var i slekt med misjonær Glittenberg — og fra Haugesund. En del fra Lervik skulde også kommet, men blev forhindret. Det er noen frigjorte sjeler som arbeider ved grubene i Lervik.

Det var mange der på stedet som villig møtte frem. Noen hadde hørt det frie evangelium før, men noen av dem som kom går aldri på noe bebeh. Vi hadde to møter der og det var gjldt å få være med. Jeg var den første fra dette sted som tok troende dåp. Min onkel som var emisær eller evangelist spurte om jeg hadde fått nytt navn; men jeg svarte at navnet var det samme, men jeg hadde fått et nytt syn på Guds ord om dåpen, som jeg ofte hadde grunnnet på.

Dere får undskyldte at dette blir noe langt, men jeg vil opmuntre dere med at Guds sak går frem. Halleluja!

Så blir det å ta fatt med nytt mot. Har iblandt vært litt trett av motstand og motgang; men Gud har styrket igjen til legem og sjel. Bed for mig venner, det vil styrke i striden.

Må så Gud styrke dere alle i gjerningen for Herren. Snart er vårt arbejde og strid til ende og det er hvile tilbake for Guds folk. Dere hilses med Salm. 37.

En hjertelig hilsen fra deres ringe søster i Herren.

Bolette Alf sen.

Stevnet i Mjøndalen.

Lørdag den 31. juli tok dette stevne sin begynnelse, og fortsatte søndag den 1. august. Deltagelsen blev stor enn kanskje ikke så mange tilreisende som ventet, men lokalet var da overfylt allikevel. E. A. Nordquelle, Sørensen, Ersrud og undertegnede var stevnets predikanter, og ellers var det deltagelse av de tilreisende fra Asheim, Sætre, Drammen, med Ditlef Kristoffersen i spissen. Volden og frue fra Svelvik og Trøber fra Sarpsborg. Stevnet blev helt ut strålende. Det virket litt tungt til å begynne med og Nordquelle hadde vanskelig for å få folket til å si «amen» når han talte, men bølgen steg etterhvert så da kom utropene «amen» og «halleluja» av sig selv.

Lørdagsmøtet

Arnt Gundersen åpnet dette møtet ved å lese den kjente linjen: Det er fullbragt. Han ønsket folket velkommen og uttalte sin glede over at vi kunde samles om et fullbragt verk. Siden talte Nordquelle, Sørensen og undertegnede.

Søndag formiddagsmøtet.

Byggmester Buin åpnet møtet med å lese Es. 40, 1—2 og Joh. 1—14. Guds folk trenger trøst i disse dager, kun Gud alene kan gi den. Trøsten ligger i Jesus som er sendt oss og han er full av nåde og sannhet.

Efter et bønnemøte talte Nordquelle fra Gal. 1, 1—5. Galaterne var blitt frelst ved Paulus, men siden kom noen og førte dem inn i trelldom som også gjøres idag. Paulus sendte da dette brev og fremholdt at loven er avskaffet og

at det er nåden som virker til frelse og optuktelse. Sørensen sang en sang og talte så ut fra 1. Tes. 1. kap. om hvorledes evangeliet forkyndt i ånd og kraft hadde virket i Tessalonika. De hadde tatt imot budskapet under megen trengsel, hadde vendt sig til Gud fra avgudene. De var blitt virksomme, forbilleder, tålmodige og stod i forventning til Kristi komme. Guds evangelium er like mektig idag.

Ditlef Kristoffersen tok så op ordet fra sangen: kraft, kraft. Trengte de gamle kraft, så trenger vi det enn mere. Ikke kraft til å briljere med, men kraft i hverdagslivet. Han leste Ef. 1—6 og trykket på at Guds folk måtte bli frelst fra et slurvet liv og komme inn i et forhold hvor Gud kunde få talt til dem.

Eftermiddagsmøtet.

Dette møtet blev åpnet av Arnesen ved å lese Salm. 91. og han uttalte at vi hadde grunn til å prise Gud for hans bevarende makt til idag. Så talte Nordquelle fra Ap. 1, 17—19. De tenkte å få Johannes ut av veien, men djevelen forregnet sig. Johannes fikk åpenbarelsener fra Gud på øien Patmos. Han fikk se Jesus selv, men han sa til ham: Frykt ikke. Vi skal ikke frykte for døden, for noe menneske, for økonomi eller sånt, den som gjør det er ikke blandt de frie. Det eneste vi skal frykte for er synden.

Ersrud leste Luk. 11, 11—13 og trakk frem for oss mange gode ting om vår far og bemerket det gode ved denne barnestilling vi fikk innta. I mistak og feilgrep kastet han oss ikke ut, men forbarmet sig over oss. Sørensen talte så ut fra Ap. 27, 20 fig. om livets kamp og prøvelser som ofte skjuler vår himmel, men Gud var trofast gjennom alt.

Kveldsmøtet.

Arnt Gundersen åpnet møtet med 1. Pet. 1—3. Så talte undertegnede fra Luk. 14, 15—24 og rettet en sterk appell til de ufrelste til å si ja til Guds kall og gå inn i den frelse som er ferdig. Siden vidnet fru Volden og formante oss alle til å bli ivrige

sjelevernere. Dette hadde grepet henne selv meget i det siste. Nordquelle talte så om å ikke være bekymret for noen ting. Fru Gommedrud fortalte at hun mens barna var ufrelste talte meget til dem om Gud, men Gud bad henne å slutte. Så begynte han selv å tale til dem, og så blev de frelst.

Ditlef Kristoffersen leste så noen vers fra Salm. 84 og vidnet med kraft og mere livsfriskt enn noen gang. Med ham er det vist som han talte om: De går fra kraft til kraft. Det kom to budskap i tunger som blev tydet, og vi kjente det var Guds tale fra himlen. Volden tok op Nordquelles tekst fra eftermiddagsmøtet: Frykt ikke. Det fins ting å frykte, men Gud står bakom. De gamle kom også inn i mange ting, men Gud hjalp dem igjen.

Vinge leste Sal. 27, 4. når man ser utover kristenheten idag ser det ut som mange ikke har det som salmisten at de bor hos Gud, men bare kommer på besøk en gang iblandt. Man må bo hos Gud skal han åpenbare sig for en. Folket i den gamle pakt nøiet sig med å stå hver i sitt teits dør og se når Gud åpenbarte sig i sammenkomstens teit, der Moses var. Josva og Samuel bodde i helligdommen og de karrene blev det noe av. Ersrud sang en sang og la på våre hjerter nødvendigheten av å bli sjelevernere. Så innbød Stephan Trøber i en kort tale de ufrelste til å velge Kristus.

Efter en stund på kne sa vi hverandre farvel og takk for samværet. Vi skiltes skjont enige om at Gud hadde gitt oss et herlig stevne. Vi lengter til det neste —

R u b e n D a m m e n.

Fra Finnmark.

Så er da atter stevnetiden begynt også heroppe, og at mange hadde gledet sig til disse beviste det store fremmøte.

Lørdag den 3. juli begynte så det første stevne som avholdtes i Rossfjord (Troms fylke).

En masse venner hvorav noen

fra Finnmark hadde reist ca. 50 mil, var møtt frem. Reisen gikk godt i strålende sol, natt som dag, så den hele tur nærmest lignet en festreise.

Lørdag aften kom også br. Kleppe fra Bergen.

En velsignet ånd merkedes på møtene til alles glede.

Særlig gav Herren br. Kleppe en åpen dør i ordet så samtlige fremmøtte frydet sig.

Da referat fra stevne i Troms fylke sendes fra annet hold, skal jeg her ikke nærmere nevne om disse. Dog kan jeg ikke undlate å si at stevnene var av de som man aldri kan glemme.

Herren var oss så usigelig nær.

Da br. Kleppe stanset noen dage i Rossfjord blev det også anledning til flere møter der. Likeså blev avholdt menighetsmøte, hvor eldstebrødre blev tatt ut. En fredens ånd rådet også på dette møte, så alle blev beriket.

Lørdag eftermiddag leiet venne bil og så bar det avsted opover Målseldalen til Balsfjord hvor neste stevne skulde holdes.

Forventningen var nok særlig stor i Balsfjord, og Herren skuffet oss ikke. Lokalet som var overfylt av folk til alle møtene, som vanlig på dette sted — Mange måtte gå uten å få komme inn.

Et helt igjennem velsignet stevne fikk vi dog. All ære til Gud!

Så gikk turen atter til Finnmark. Kleppe stanset dog i Tromsødalen, og overvar stevnet der, før han kom ordover til Breivikbotn.

Lørdag den 24. og søndag morgen kom det så en masse mennesker. Motorskjitene så rent ut som fugleunger når de såes langt borte. Det dellige vær gjorde alt så festlig og fest blev det også når alle var samlet. Det kom venner fra Dønnesfjord, Børfjord, Komagfjord og mange flere steder, så til sist fra Hasvik med lastebil.

Av vidner var fremmøtt følgende: Dorothea Klem, Astrid Schie, Ingrid Ødegård, evangelist Breimoen og hustru og broder Kleppe fra Bergen.

Møtet blev så åpnet av br. Stien

som ønsket alle velkommen i Jesu navn. Så talte br. Kleppe. Herren velsignet og fylte med glede og en utsigelig fred og hvile i ånden, så at ved møtets slutt var nok alle enige om, at om vi ikke hadde fått mere av stevnet enn dette ene møte, så hadde stevnet allikevel ikke vært forgjeves.

Søndag formiddag åpnet evangelist Breimoen med salme 90, 1—2 og stanset særlig ved ordene: En bolig har du været fra slekt til slekt. Herren gav vår unge broder en åpen dør og salvet ordet, så nok alle gledet sig over den herlige bolig vi har i Herren selv.

O. Gamst fortsatte så ut fra Salme 104, 10. «Du lar kilder springe frem;» og dvelte da særlig ved Herrens våkne øie der lar kilder springe frem i rette tid, og opfordret forsamlingen til å se med salvede øine og drikke for selv å bli vederkvet og dernest kunde hjelpe andre til å se og drikke og så løfte hodet høit i denne vanskelige tid.

Eftermiddag åpnet O. Gamst med salme 126. Så oplesning av endel telegrammer som var kommet til stevnet. De delige hilsener fra venner rundt om i vårt land lot oss klart forstå at vi har en skare som følger med i bønn. Hjertelig takk til alle som på den måte er med og beviser eders kjærlighet til Herren og vårt kjære folk heroppe.

Så talte br. Kleppe ut fra Rom. 5, 10—11. Herren benyttet også nu broderen og vi fikk et berikende budskap, som nok sent vil glemmes. Adolf Gamst fortsatte så og Berg Hasvik avsluttet efter at vi først hadde hatt endel livsfriske vidnesbyrd om Jesus.

Mandag formiddag gav Herren oss en særlig velsignet stund om Herrens bord. Jesu lidelse blev så klart fremholdt. O for et hav av kjærlighet som utholdt alt for å kjøpe oss til Gud. Ære være Gud for det!

Mandag kl. 4 festlig samvær samt samtale ut fra Tittus 2, 11. Dette blev i sannhet en feststund som alle vil minnes. O hvor Guds nåde blev usigelig stor. Ja i sannhet:

signelse. Herrens planer var imidlertid andre, idet han derover blev døpt i den hellige ånd og fikk motta Guds nådegaver. En helt ny retning for hans liv begynte nu. Straks ved hjemkomsten brøt der ut en stor vekkelse i hovedstaden, som i løpet av 1907 bredte sig til en mengde byer og landsdistrikter til Sverige, Tyskland og England, og videre med uforminsket kraft. Tungetale var almindelig på alle møter, helbredelser av de mest overbevisende slags fant sted daglig og tross fanatisk hat og motstand blev sjeler frelst i hopetall og lukke kristne fornyet. Grunnen var jo også grundig forberedt her hjemme ved den omfattende vekkelse i 1905 og mange frie venneflokker var opstått rundt om, foruten at flere baptistsamlinger åpnet sig for vekkelsen i begynnelsen, både her og i Sverige. Det varte imidlertid ikke lenge før man tok avstand fra de overnaturlige åpenbarelsener som fant sted og utbrytninger forekom. Selvstendige menigheter dannet sig, som nye skinnseker til den nye vin. Menigheter på menigheter ordnet sig efter bibelens mønster med forstandere, eldstebrødre og menighetstjenere, men uten noen organisasjon menighetene mellom. En kort tid bestod dog et «misjonsråd» til utsendelse av de mange misjonærer som også fra Norge begynte å dra til hedenske felter. Men dette blev oppløst og arbeidet ute som hjemme lagt på bibelske linjer med lokale menigheter som den eneste rettmessige organisasjon. Hvor mange sjeler man kan regne med i pinsevekkelsen i vårt land er ikke godt å komme til visshet om, nettop av denne grunn: mangelen på samfundsorganisasjon. Men man kan vel

La oss nu betrakte 3 andre store vekkelse som gikk forut for den virkelige begynnelse av pinsevekkelsen i 1906—07, hver på sitt vis mektig forberedende.

1. Ved Torrey og Aleksanders virke i Australien 1901—02 opstod en omfattende bevegelse med stor entusiasme. Bønninger dannedes overalt med mottoet: åndens utgytelse på apostolisk vis. Mange fikk også løfte opfylt på sig, idet tegnene og gavene viste sig, og underlige ting blev vitterlig.

2. Evan Roberts blev i årene 1904—05 den ledende skikkelse innen den merkelige vekkelse i Wales, England. Der berettes om herlige syner og åpenbarelsener fra denne tid, store tegn og undergjærninger, «ekstatiske» foreteelser var almindelige på møtene. Mange som under åndens kraft talte eller bad, talte det gammel-waleske sprog til fullkommenhet, skjont det ikke var almindelig brukt, og dette betraktes av mange som et stort tegn.

3. Bramakvinnen Pandita Ramabay i Indien skulde også bli en av de ledende i en stor bevegelse i dette østens land. Hun hadde hørt om vekkelsene i Amerika, Wales og Australien, og selv deltatt på de berømte Keswickmøter i England, og nu ordnedes bønninger efter mønster fra de andre land. Der holdtes ved en anledning et 10 dagers bønnemøte på apostolisk vis, og ånden falt. Der fortelles fra denne tid om merkelige fenomener som ild, stormvind og merkelige stemmer, syner og åpenbarelsener, likesom tungetalen og profetien blev virksom. Ramabay sier selv i et brev til en engelsk trøende: «Jeg har hørt piker som slett ikke kan noe engelsk, ytre skjønne bøn-

Hjertene blir styrket ved nåden i Jesus. Tilslutt blev to småbarn båret frem og velgjetnet i Herrens navn. Kl. 8 åpnet O. Gamst med Matt. 7, 13-14. Deretter bønn. Så talte Breinosen, Kleppe, Demanda Elertsen, og tilslutt en rekke vidnesbyrd.

Stevnet avsluttedes så sent mandag kveld. Tungt var det å skilles med de kjære søskende som hadde besøkt oss. Dog gledet vi oss ved at vi alle snart skal møtes hos Herren og aldri mere skilles.

Da vidnens stannet noen dager leiet vi motorskøyte og hadde så et møte i Hasvik. Til tross for at dette var midt i den travleste slåttestid var dog behuset fullt av lyttende mennesker og Herren var nær og velgjetnet.

Nu hører det så videre østover til Kistrand og Børselv med hr. Kleppe og den 15. august samles vi så til stevne i Honningsvåg. Dette blir da det siste stevne i Finnmark i dette år.

Vi har hatt en deilig sommer lår med varme og stille vær; de mange planlagte stevner er derfor også blitt godt besøkte.

En kjær hilsen til alle kjente, og alt Guds folk med Jak 5, 7-8.
Oskar Gamst.

For troende.
MOEN PENSJONAT
Fevik pr. Arendal.

Gjester mottas hele året. Kr. 5.00 pr. døgn. Ideelt sommeropholdssted. 5 min. til sjøen og spridningsrike hovedvei.

er død fordi den har gitt for meget til Herren, vilde jeg være meget takknemlig om min broder vilde si meg hvor denne menighet er, for da vil jeg besøke den og klatre opp på muren til denne kirke og rope: «Salige er de døde som dør i Herren».

Hilsen fra Argentina

Broder Berger N. Johnsen.

akriver i et privatbrev bl. annet: Ja, nu har vi jo bilen her. Den trenger en reparasjon etter turen til Chaco. Her er fele veier om det stykkevis kan være fint også. Rundt heromkring får vi snart velen forberedt og det er ikke verst her når det er tørt i allefall. Flere broer er også bygget så vi kan få meget bruk for bilen. Chaco er jo anderledes. Der må det stå til på lykke og fromme — og Guds hjelp bestandig. Skulde det komme regn når vi er der så står man hjelpeless; for da blir alt gjennemblødt og ufremkommelig.

Det er mange steder å besøke rundt omkring her også. Må Gud gi oss sin velsignelse og rikelig styrke så skal det nok gå.

Men midler trenger både her og der, for det blir større krav og trenger mere. Barna blir store nu og det skulde være godt om de fikk litt mere skoleundervisning enn de kan få på denne plass. Min eldste datter er nu i full gang med sko-

arbeidet og den yngre lærer å sy. Det kan bli stor hjelp for oss. Det finns så meget å gjere for dem i arbeidet her og vi gjeder oss over å få hjelp av dem. Vi er glade for at de har slik interesse i arbeidet og er glade over å kunne hjelpe indianerne.

Broderhilsen
Berger N. Johnsen.

Til Dagmar Jacobsen, India.

Innkomet til Dagmar Jacobsen. India 15/12-36 til 20/7-37: Forsamlingen i Knofst. 6 (Misjonsm. og str.misjon) kr. 400.61
Barnemisjon i Knofst. 6 18.00
Venner på Eigerøy ved str. Siglum 140.00
Venner på Gol ved str. Eikro 41.00
Venner på Svenkerud ved ubenevnt 20.00
og ved Trygve Nilsen 45.00
Søskende F. 10.00

Med broderhilsen
Drammen i august 1937.
S. Severinsen.

Bokanmeldelser.

Pinsevekkelsen i Norge gjennom 30 år.

I en stor bok på over 200 sider får vi en kortfattet oversikt over pinsevekkelsen her i landet i 30 år. Boken er utgitt som en jubileumsbok anledning av at det er 30 år siden T. B. Barratt kom hjem fra U. S. A. og begynte sin virksomhet. Den er tilegnet Barratt i anledning hans 75 års dag 22. juli.

Her er opplysninger om menighetene, utpostvirksomhet, forstandere og evangelister. Det er også en oversikt over misjonsarbeidet fra første stund og til nu. Sist i boken er det ca. 30 hilsninger til pastor Barratt i anledning hans 75 årsdag. Det er utførlig alfabetisk register over menigheter, utposter, misjonsforstandere, ledende eldste, evangelister og misjonærer. Boken er rikt illustrert.

For den som ønsker en oversikt over pinsebevegelsen her i landet er den en god håndbok.
Prisen er: Kr. 4.75 heftet og kr.

6.00 innbundet. Utgitt av Filadelfiaforlaget, Oslo.

A og O

eller: La oss vandre i Herrens lys er titelen på en bok som er utgitt av P. B. Stangeland, Stavanger. Han skriver om forskjellige emner såsom: Det naturlige menneske, Rettferdiggjørelsen, Helliggjørelsen o.s.v.
Han behandler også emnet angående de tolv Israels stammer og vi har lest eller hørt noe i likhet før, men er langt fra overbevist om at det forholder sig som her påstått. Enhver får lese og danne sig en mening om saken.

G. I.

BØKER

Følgende bøker kan bestilles i «Misjons-Rosten»s ekspedisjon, Sarpsborg:

Bekjennelsen, av Jørgen Dammen. Efterlatt manuskript. Pris kr. 0.50 + porto 14 ore.

Charles Haddon Spurgeon. — Kort omrind av hans liv og virke av C. M. Seehuus. Pris heftet kr.

Fra Bodsfengslet til prekestolen av Netel N. Pedersen. Boken er et gripende vidnesbyrd om hvad Gud kan gjøre for et menneske. Et vidnesbyrd fra virkeligheten. Pris kr. 1.20 heftet pluss porto 25 ore.

Mirakler i vår tid av C. Bevington. Bare noen få eksemplarer igjen. Pris kr. 1.50 portofritt.

E. A. Nordkvelles avskjed som forstander av M. Stove. Pris 0.50 + porto 14 ore.

Jordens ytterste ender av G. Nyseter. En misjonsbok av de skjeldne. Den er på ca. 200 sider og rikt illustrert. Pris heftet kr. 2.75 og innb. kr. 4.00. Porto 25 ore.

Troende venners Besøk BANK-KAFFE

(Trygve Gabrielsen) Ploens gt. 2 b II, ved Yngvevet, Oslo.
God middag.
Kaffe og smørbrød Rimelig

Stevne

avholdes av Menigheten i Arendal, den 11.-12.-13. oktober. Stevnet begynner med dag aftent kl. 7.
Talere blir ingeniør Hans dakter Kasborg og frue. Alle hjertelig velkomne. Tilreisende der ønsker tilskrive undertegnede.

Lars Larsen Menighetens

— Vær årvåken og flittig i den Gud! Spør dig ofte: Har du menneskets bestemmelse? — Den som vil forstå Kristenhelt og få glede av dem, han ter sig på å bringe hele verden i overensstemmelse med Jesus og love.

— Som den stille fortjendugg holder de tørstende dem live, således opprettholder den ge tålmodighet den lidende fra sig selv har han likeså tålmodighet som markens skinn. — På Herrens vei skrider den frem eller tilbake. Provs daglig dig selv om du går framler tilbake i nidkjærhet og frykt. Å stå stille på Herrens det samme som å gå tilbake.

«Misjons-Rosten»s kommisjonærer

Askim: Astrid Kløverud, H. Aasheim, Hurum: Thorstein Amundsen.
Arendal: K. Iversen.
Bergen: Frk. Hansine Gjerd. Brevikbotn: og på reise Gamst.
Dal st., Eidsvoll: Baker T. sen.

Drammen: Postekspediter Gulbrandsen og Johs. H. Fredrikstad: Hagmann Kristian, Kapellveien 8.
Goteborg, Sverige: J. O. Strøm. Hagesund: Bolette Alfsen.
Hobøl: Hanna Rygge, Nygø. Holmestrand: Dagny Sjuve. Jevnaker: Arne J. Brorson.
Kistrand, Porsangerfjord og reiser: evang. Kristian perud.
Kristiansand S. og på reise: Evang. Hans Vennesland.
Mandal: Tønnes Lundevikvang.
Moss: Kristian Bye

Mosterhamn: Chr. Størksen. Mjondalen: Arnt Gundersen.
Oslo: Karoline Christiansen heimsgt. 2., Charsten Berg. Konowsgt. 21, III.
Rygge: Johan Gundersen.
Sarpsborg: Hans Westgård.
Storsteinnes, Balsfjord og reiser: Evang. Henrik sen.

Saltnes, Råde: Harald Skov. Svelvik: Ragnvald Volden. Slemmestad: Joh. O. Johnsen. Sætre, Hurum: Ella Fredrik. Softe, Hurum: M. Roås.
Tjømo: P. Johansen, Mager. Volda, Sunnmør: M. Stove.
V. Gran og på reiser: Ed Helmer Moger.

Dagbl. Glommens trykkeri. 59

På hu Finn

Mor Elen var b en avdødsdøende av være lange fjor Hytten var av de En liten dør førte ken og inn i det li Der borte i en se neholdt bare va til veggen lå den g saueskind. Der v stort der inne. F lampe hang und øste mer enn de Gamle mor El sin dårlige seng men. Jeg gikk b fred og begynte å ne på det lappis over ansigt na kunne sproget. magre hender u mine, og å hu sa hun: «Les G syng en salme».

Ut fra kuttet lappiske salme. Er det jeg skal synge løfter sig på s — Syng denn komme fra øst tilbords i Guds Isak og Jakob søkte å følge men stemmen var vanskelig med. Men der Hun var med Fra den lappi den store hv tronen, men hender. Hun het. Og men klare disse h begeret over hendene sam se Gud. — I la sig over l der jeg satt. Guds kraft

Hvor det dens virke ringe, det h jeg satt der fattige lapp for takker — Vi er så regler og v dens ramn ren få kon ne forstod under ån ikke tilba signet og mig i mi underlige Da vi sammen jeg hv det? — ling der de en d være ut henvist lå hun mer her jeg den sine og

ner i eders sprog. Andre har jeg hørt be på gresk, hebraisk og sanskrit.» Dette var i 1905. Det var forresten et merke på mange steder. Mange land fikk merkevekkelsens vind denne tid, blandt annet også Norge og Tyskland, og skarer blev frelst!

Det var dog først i april 1906 at ånden på overstrømmende vis falt over de store skarer, først i Los Angeles, siden fra sted til sted jorden rundt, likesom lid i tørt gress. Dette år betegnes i almindelighet som pinsevekkelsens begynnelse i vår tid. Som vi har sett i det foregående har alle tider, mere eller mindre kraftig, hatt sin pinsevekkelse, men den siste skulde overgå alle de tidligere, endog den apostolske. Thi hin var begrenset til landene omkring middelhavet, og et område som ikke på noe vis kan sammenlignes med den siste åndsutgydelsens omfattende felt like til verdensdelenes mørke hjerter, fra syd og til nord og øst og like til vest.

Den såkalte Azumamisjon i Los Angeles fikk oppleve dette første «vær med tunger og med lids». Der dannet sig snart et samfund eller en misjon under navnet: «The Apostolic Faith», som inntil denne dag har utgitt et blad ved samme navn. Deres kraftige og visstnok eneste menighet av betydning er hovedmenigheten i Portland, Oregon, U.S.A. Vi ser her faren for isolasjon og tilstivning tydelig. Idet fremgangen for en stor del er stanset og man lever på minnene og «den rene lære.»

Vekkelsen banet sig imidlertid vel, og der opstod forskjellige retninger, som dog i hovedsaken fører den samme forkynnelse om åndens utgydelse og gavernes

virksomhet i forbindelse med helliggjørelse og Jesu komme for å hente sin brud. Også her skulde imidlertid samfundstanken bli meget rådende, om der enn er tusener av frittstående menigheter som ikke er tilsluttet noen av de kjente pinse samfund. Mange av de beste menigheter er samlet i sammenslutningen: «Assemblies of God» (Guds menigheter), som består av ca. 33000 menigheter med ca. 2800 predikantur. Det har bibelskole, en predikant-skole og en vidstrakt misjon i alle verdensdeler. Idet hele er misjonen og misjonssivren et fremtredende trekk ved alle grener av pinsevekkelsen verden over.

Andre samfund er «Church of God in Christ», et negersamfund, «The Church of Four-Square Gospel», «The Pentecostal Church», «The Original Church of God.» Vekkelsen er i flere land helt frittstående, uten samfundsdannelser, i likhet med hvad der skulde bli tilfelle i Skandinavia. Dette er f. eks. tilfelle i Kanada.

Det første land i Europa som mottok liden etter det fulle utbrudd i Los Angeles, var Norge. Vi bør her merke oss, overfor de som sier at tungetalen er kommet fra Amerika, at denne gave sammen med andre nådegaver, allerede lenge for Amerika hadde oplevet dem, var i livlig virksomhet i Europa, slik som vi tidligere har sett.

Den som imidlertid skulde bringe liden tilbake til Europa med fornyet glød var metodistpastoren T. B. Barratt. Han hadde reist til Amerika for å innsamle midler til et stort forsamlingslokale for «Kristiania Bymisjon», hvis virksomhet hadde vært til stor vel-